

14 DE ACCELERATIONE MOTVS

Rursus quamuis item daretur, globum eundem ita liberè suspensum, ad æqualem semper altitudinem per diuersos arcus ascendere; non immeritò tamen dubitari adhuc posset, an ex tali eiusdem globi ad æqualem altitudinem per diuersos arcus ascensu, æqualitas imperiùs satis rectè colligeretur: quo enim circulus minor, eo descensus procliuior & facilior, ascensus verò difficilius videri potest: ex æquali igitur ascensu, sed non æquè facili, virtutis æqualitas satis rectè non concluditur. Et si fortè suspicetur aliquis difficultatem accliuioris ascensùs, spatij longitudine in ascensu minùs accliui compensari: suspicio quidem illa fuerit: sed in scientiarum ac demonstrationum principiis, euidentiā exigimus; suspensiones, ac verisimilitudines, nullā ratione admittimus.

Porro quæ ex his sequuntur aut inferuntur theoremata, suis illis principiis certiora, aut euidentiōra esse non possunt. Et nominatim solenne illud, & quod totius nouæ scientiæ à Galilæo excogitatæ firmamentum est*, spatia scilicet æqualibus temporibus emensa, eam inter se rationem obseruare, quæ est inter numeros omnes impares, continuâ serie ab vnitrate procedentes (quamuis aliunde falsum demonstrari non posset) neque ex præsuppositis illis principiis euidenter, neque aliunde sufficienter concluderetur.

Nam quod ait Galilæus libro de Systemate

* lib. 2.
noua
scient. de
motu
acceler.
corol. 2.
proposi-
tionis. 2.

